

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 21. Maj 2012. god.
Br.Ref.:RK236/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

U

slučaju br. KI 26/11

Podnosilac

Vladimir Ukaj

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Pkl-Kzz-93/09 od 1. marta 2010. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Vladimir Ukaj, rođen u Puke, u Albaniji, koji trenutno izdržava kaznu zatvora u zatvoru u Dubravi.
2. Podnosilac zahteva tvrdi da je došlo do kršenje stavova 1, 2. i 4. člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], člana 32. [Pravo na pravno sredstvo] i člana 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).
3. Zahtev je zasnovan na članu 113. stavu 7. Ustava; čl. 46, 47, 48. i 49. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Osporena odluka

4. Osporena odluka je presuda Pkl-Kzz-93/09 koju je doneo Vrhovni sud Kosova dana 1. marta 2010. god., kojom je zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti odbačen kao neprihvatljiv.

Postupak pred Sudom

5. Dana 25. februara 2011 podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Istog dana predsednik Suda je imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Iliriana Islami.
7. Dana 23. novembra 2011. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu u punom sastavu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

8. Dana 20. jula 2005. god. u slučaju P. br. 02/05, Okružni sud u Prizrenu proglasio je podnosioca zahteva krivim zbog izvršenja sledećih krivičnih dela: obljava ili protivprirodni blud zloupotrebom položaja iz člana 78. stava 1. KZK-a, izmenjen i dopunjen članom 1. stavom 4. Uredbe UNMIK-a br. 2003/1 kojom se menja i dopunjuje primenljivi zakon o krivičnim delima uključujući seksualno nasilje; omogućavanje prostitucije iz člana 201. stava 3. PKZK-a; trgovina ljudima u saizvršilaštvu iz člana 2. stava 2. Uredbe UNMIK-a br. 2001/04 o zabrani trgovine ljudima na Kosovu, u vezi sa članom 22. KZJ-a i trgovina ljudima u saizvršilaštvu iz člana 139. stava 2. PKZK-a u vezi sa članom 23. PKZK-a.
9. Sledstveno, na osnovu člana 71. stava 1. PKZK-a podnosilac zahteva mora da izdrži ukupnu kaznu od dvanaest (12) godina zatvora.
10. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Vrhovnom sudu na gorenavedenu presudu. Dana 28. maja 2007. god. Vrhovni sud je presudom Ap-KZ 478/2005 u potpunosti odbio žalbu podnosioca zahteva. Ova presuda je podnosiocu zahteva uručena 5. septembra 2007. god.
11. Dana 24. septembra 2007. god. podnosilac zahteva je podneo žalbu Vrhovnom sudu koja je 1. juna 2009. god. odbačena kao neprihvatljiva.
12. Podnosilac zahteva je 26. juna 2009. god. podneo zahtev za zaštitu zakonitosti. Vrhovni sud je 1. marta 2010. god. odlučio da odbaci zahtev kao neprihvatljiv. Ova presuda je podnosiocu zahteva uručena 19. marta 2010. god.

Navodi podnosioca zahteva

13. Podnosilac zahteva tvrdi da je bilo kršenja člana 31. Ustava jer ga je Okružni sud u Prizrenu nepravedno proglasio krivim. On tvrdi da je presuda Okružnog suda u Prizrenu u potpunosti zasnovana na policijskom izveštaju koji on u potpunosti odbacuje. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da mu je policija negirala pravo na branioca i da nije mu bilo dozvoljeno da kontaktira sa ambasadam kao strani državljanin.

14. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da se optužuje da je 30. juna 2004. god. počinio krivično delo trgovine ljudima, ali toga dana on se nalazio u Konispolu i dostavio je dokumente koji to potvrđuju.
15. Podnosilac zahteva dalje navodi da mu je povređeno pravo na pravno sredstvo iz člana 32. Ustava. Prema njemu, tokom drugostepenog postupka on je prekinut dok je davao završnu reč u svojstvu optuženika.
16. On takođe tvrdi da mu je negirano pravo na pristup javnim dokumentima u suprotnosti sa članom 41. Ustava pošto mu nije obezbeđena kopija zapisnika sa drugostepenog postupka.

Ocena prihvatljivosti zahteva

17. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca zahteva, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, i dalje obrađeni u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
18. Iz dokumenta u dosijeu predmeta u ovom sudu može se videti da je podnosiocu zahteva uručena presuda Okružnog suda u Prizrenu od 20. jula 2005. god. (P. br. 02/05) i presuda Vrhovnog suda od 28. maja 2007. god. (Ap-KZ 478/2005) pre stupanja na snagu Ustava, tj. pre 15. juna 2008. god.
19. Stoga, Sud prvo treba da ustanovi da li pitanja navedena u zahtevu "spadaju pod njegovu nadležnost". U tom pogledu, Sud smatra da se od javnih organa Republike Kosovo može zahtevati da odgovore na činjenice i dela koja su se desila nakon što je Ustav stupio na snagu. Dakle, Sud se ne može baviti zahtevom koji je u vezi sa događajima koji su se desili pre nego što je Ustav stupio na snagu (vidi, rešenje ovog suda o neprihvatljivosti u slučaju br. 18/10, Denić *et al* od 17. avgusta 2011. god.).
20. Pored toga, Sud se poziva na član 49. (Rokovi) Zakona koji određuje:

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta"
21. Sud primećuje da podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Pkl-Kzz-93/09 od 1. marta 2010. god. koja mu je uručena 19. marta 2010. god.
22. Kao što je gore navedeno, zahtev je podnet 25. februara 2011. god., što znači gotovo godinu dana od uručenja presude Vrhovnog suda od 1. marta 2010. god. podnosiocu zahteva.
23. Kao rezultat, zahtev nije podnet Sudu u roku propisanim članom 49. Zakona.
24. Sud takođe primećuje da, iako pretpostavljamo da je zahtev podnet u zakonskom roku propisanom članom 49. Zakona, podnosilac zahteva nije obrazložio *prima facie* svoj zahtev. U stvari činjenice slučaja koje je podnosilac zahteva izneo Ustavnom sudu, „ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“ u skladu sa pravilom 36. stavom 2. tačkama b i c Poslovnika o radu.
25. Sledstveno, zahtev podnosioca zahteva treba da se odbaci kao neprihvatljiv, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 36. Poslovnika o radu, jednoglasno

ODLUČUJE

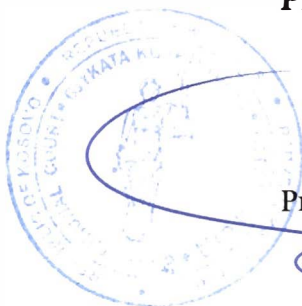
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena strankama i biće objavljena u Službenom listu u skladu sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani